

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

1) Nazwa przedmiotu:

HISTORIA RZEŻBY WSPÓŁCZESNEJ

2) Prowadzący przedmiot:

mgr Karolina Prymas-Jóźwiak

3) Kod przedmiotu:

RZ – ST –J –HRW – W – 7,8

4) Kierunek, zakres:

RZEŻBA

5) Wydział:

WYDZIAŁ RZEŻBY

6) Forma studiów (*stacjonarne ST, niestacjonarne NST*):

STACJONARNE

7) Profil (*ogólnoakademicki / praktyczny*):

OGÓLNOAKADEMICKI

8) Tryb (*I stopnia licencjackie, II stopnia magisterskie, jednolite magisterskie, III stopnia doktoranckie, podyplomowe*)

JEDNOLITE MAGISTERSKIE

9) Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot (*wydział / zakład języków obcych*):

WYDZIAŁ RZEŻBY

II. Informacje o przedmiocie

1) Semestr/y

5, 6

2) Liczba punktów ECTS

4

3) Poziom przedmiotu (*podstawowy / średniozaawansowany / zaawansowany*)

PODSTAWOWY

4) Grupa treści, do której należy przedmiot (*podstawowe ogólne / artystyczne, kierunkowe ogólne / artystyczne*):

PRZEDMIOTY KIERUNKOWE TEORETYCZNE GŁÓWNE

5) Typ przedmiotu (*obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy*)

OBOWIĄZKOWY

6) Język/i wykładowy/e

J.POLSKI

III. Forma zajęć

1) Forma zajęć

WYKŁAD

2) Liczba godzin w semestrze (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

7 – 30 godz.

8 – 30 godz.

3) Liczba godzin w tygodniu (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

7 – 2 godz.

8 – 2 godz.

IV. Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu historii sztuki europejskiej i polskiej od starożytności do drugiej połowy XX wieku.

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

1) Cel przedmiotu (*odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się*):

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO
C_01	Zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi kluczowych zjawisk i tendencji w rzeźbie współczesnej po 1945 roku	P_W01

C_02	Analiza przełomowych postaw artystycznych i eksperymentalnych działań rzeźbiarskich 2. połowy XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem twórców polskich.	P_W01 P_W02
C_03	Wprowadzenie do interdyscyplinarnych działań rzeźbiarskich i przestrzennych 2. połowy XX wieku oraz ich kontekstów kulturowych, społecznych i medialnych.	P_W02 P_W03
C_04	Prezentacja wybranych sylwetek rzeźbiarzy i rzeźbiarek 2. połowy XX wieku, w tym reprezentujących różnorodne tendencje i postawy we współczesnej rzeźbie polskiej.	P_W04

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

- Refleksja nad procesem poszerzania granic pojęcia rzeźby.
- Zagadnienia rzeźby współczesnej 2 poł. XX wieku europejskiego kręgu kulturowego – uznane przykłady postaw i realizacji po 1945 roku, z uwzględnieniem ich źródeł i kontekstów historyczno-kulturowych.
- 2 połowa XX wieku, pocz. XXI w. – kluczowe zjawiska artystyczne oraz eksperymenty formalne w dziedzinie rzeźby. Wybrane zjawiska artystyczne o charakterze przestrzennym. Interdyscyplinarność mediów rzeźbiarskich.
- Wybrane zagadnienia rzeźby polskiej XX i XXI wieku – twórczość wybranych polskich artystów.

3) Metody dydaktyczne:

Wykłady, konwersatoria, praca indywidualna, praca grupowa, zajęcia w przestrzeni galerii sztuki

4) Kierunkowe efekty uczenia się (KEU) (spełniane przez przedmiot, należy uzupełnić tabelę dla semestrów, w których występuje przedmiot):

KOD KEU	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:											
K_W01	posiada pogłębioną wiedzę humanistyczną z zakresu historii sztuki i filozofii pozwalającą na właściwe rozpoznanie zagadnień związanych z tradycją i aktualną problematyką rzeźby					X	X				
K_W04	rozumie wielowarstwowe konteksty historyczne, kulturowe, społeczne potrafi wobec nich określić problematykę rzeźby jako integralnej części współczesnej kultury i sztuki						X				

K_W05	rozumie potrzebę wartościowania, i krytycznej oceny własnych realizacji, potrafi zająć merytoryczne stanowisko wobec prac innych twórców.					X	X						
K_W07	rozumie potrzebę pogłębiania wiedzy teoretycznej dotyczącej rzeźby, działań przestrzennych, obiektu rzeźbiarskiego i jego otoczenia, zna zasady i konsekwencje właściwego doboru materiałów, narzędzi i technik potrzebnych do ich realizacji						X						
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:													
..													
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:													
...													

5) Przedmiotowe efekty uczenia się (PEU) i metody ich weryfikacji:

KOD PEU	OPIS PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO KIERUNKO- WYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:												
P_W01	Znajomość najważniejszych zjawisk, tendencji oraz przełomowych realizacji rzeźby współczesnej po 1945 roku, w tym dzieł poszerzających granice pojęcia rzeźby, wraz z ich twórcami.	K_W01					X	X				
P_W02	Rozumienie procesu rozwoju formy rzeźbiarskiej w XX wieku i później, w tym znaczenia eksperymentu artystycznego, relacji formy rzeźby z materiałem oraz potencjału medium rzeźbiarskiego dla wyrazu artystycznego.	K_W07						X				
P_W03	Znajomość interdyscyplinarnych działań rzeźbiarskich i przestrzennych charakterystycznych dla sztuki 2. połowy XX wieku oraz rozumienie ich funkcjonowania w kontekstach historycznych, kulturowych i społecznych.	K_W04						X				

P_W04	Znajomość wybranych sylwetek rzeźbiarzy i rzeźbiarek 2. połowy XX wieku, w szczególności twórców polskich, oraz rozumienie potrzeby analizy i wartościowania ich dorobku w kontekście historii sztuki.	K_W05					X	X						
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:														
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:														
...														

KOD PEU	SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENY	METODA WERYFIKACJI
P_W01	Ocenie podlega poprawność identyfikacji kluczowych zjawisk rzeźby współczesnej, znajomość reprezentatywnych realizacji i ich twórców oraz umiejętność osadzenia ich w kontekście historycznym.	Kolokwium wizualne. Esej z analizą wybranego dzieła. Esej z analizą komparatystyczną wybranych dzieł. Egzamin pisemny
P_W02	Ocenie podlega rozumienie związków między formą rzeźby, materiałem i zastosowanymi rozwiązaniami formalnymi oraz świadomość znaczenia eksperymentu w rozwoju rzeźby XX wieku.	Rozmowa. Esej z analizą wybranego dzieła. Esej z analizą komparatystyczną wybranych dzieł. Egzamin pisemny
P_W03	Ocenie podlega znajomość wybranych interdyscyplinarnych działań rzeźbiarskich oraz poprawność interpretacji ich kontekstów kulturowych i społecznych.	Kolokwium wizualne. Esej z analizą komparatystyczną wybranych dzieł. Egzamin pisemny
P_W04	Ocenie podlega poprawność merytoryczna analizy dorobku wybranych rzeźbiarzy i rzeźbiarek oraz umiejętność sformułowania rzeczowej oceny ich twórczości.	Dyskusja. Esej z analizą komparatystyczną wybranych dzieł. Egzamin pisemny.

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia:

semestr 7; zaliczenie z oceną,
semestr 8; egzamin.

2) a. Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:

Semestr I – zaliczenie 3 częściowe:

- Frekwencja na wykładach (min. 80% obecności) + aktywny udział w zajęciach (20% oceny)
- kolokwium wizualne obejmujące zakres I semestru (30% oceny)
- esej na temat wybranej rzeźby (50% oceny)

Semestr II – zaliczenie 3 częściowe:

- a) Frekwencja na wykładach (min. 80% obecności) + aktywny udział w zajęciach (20% oceny)
- b) kolokwium wizualne obejmujące zakres II semestru (30% oceny)
- c) esej komparatystyczny na temat wybranych rzeźb i zjawisk artystycznych XX wieku w powiązaniu z kontekstem dzieł rzeźby (50% oceny).

b. Warunki zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:

ocena celujący (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena bardzo dobry (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosesemestralne przeglądy prac,;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac,;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac.

3) Kryteria oceniania wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego.

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia

A. obciążenie pracą	sem I h	sem II h	sem III h	sem IV h	sem V h	sem VI h	sem VII h	sem VIII h	sem IX h	sem X h	razem h
godziny kontaktowe (udział w zajęciach zgodnie z planem)							30	30			60
samodzielna praca studenta (poza udziałem w zajęciach)							25	25			50
razem							55	55			110
B. punkty ECTS*	sem I	sem II	sem III	sem IV	sem V	sem VI	sem VII	sem VIII	sem IX	sem X	razem ECTS
zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego							1	1			2
zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego							1	1			2

razem							2	2			4
-------	--	--	--	--	--	--	---	---	--	--	---

* 1 punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta

VIII. Spis zalecanych lektur

1) Wykaz lektur podstawowych

Opracowania ogólne:

1. Słownik terminologiczny sztuk pięknych, S. Kozakiewicz (red.), Warszawa 1969; wydanie nowe [zmienione] Warszawa 1996,
2. Gombrich E.H., O sztuce, Warszawa 1997,
3. Bell J., Lustro świata. Nowa historia sztuki, Warszawa 2007,
4. Białostocki J., Sztuka cenniejsza niż złoto, t. I–II, Warszawa 1969 i następne wydania, szczególnie: Warszawa 2001,
5. Sztuka Świata, t. I–XIII, P. Trzeciak (red.), Warszawa 1989–2000,
6. Farthing S., 501 wielkich artystów, Warszawa 2009,
7. Tomkiewicz W., Rokoko, Warszawa 1988,
8. Teatr i mistyka. Rzeźba barokowa pomiędzy Zachodem a Wschodem, katalog wystawy, Poznań 1993,
9. Baranowicz Z., Polska awangarda artystyczna 1918 – 1939, Warszawa 1975,
10. Rottenberg A., Sztuka w Polsce 1945-2005, Warszawa 2007,

Opracowania dot. sztuki nowoczesnej i współczesnej (tu odpowiednie fragmenty poświęcono rzeźbie i rzeźbiarzom):

11. Ruhrberg K., Schneckenburger M., Fricke Ch., Honnef K., Art of the 20th Century, Kolonia 2000,
12. Kotula A., Krakowski P., Rzeźba XIX wieku, Kraków 1980,
13. Kotula A., Krakowski P., Rzeźba współczesna, Warszawa 1985,
14. Kotula A., Krakowski P., Malarstwo. Rzeźba. Architektura, Warszawa 1978,
15. Chalumeau J.-L., Historia sztuki współczesnej. 50 pytań, Warszawa 2007,
16. Kowalska B., Od impresjonizmu do konceptualizmu. Odkrycia sztuki, Warszawa 1989,
17. Włodarczyk-Kulak A., Kulak M., O sztuce nowej i najnowszej, Warszawa – Bielsko-Biała 2010,

Opracowania na temat rzeźby, rzeźbiarzy:

18. Domański M., Poczet wielkich rzeźbiarzy, Warszawa 1981,
19. Manca J., Bade P., Costello S., 1000 genialnych rzeźb, Ożarów Mazowiecki 2008,
20. Biełkowska E., Michał Anioł. Nieszczęśliwy Rzymianin, Warszawa 2009,
21. Czyńska M., Kobro. Skok w przestrzeń, Wołowiec 2015,
22. Romanowska M., 7 rozmów o Katarzynie Kobro, Łódź 2011,
23. Strzezińska N., Katarzyna Kobro, Warszawa 2004,
24. Katarzyna Kobro. W setną rocznicę urodzin. 1898-1951, katalog wystawy, Łódź 2011,
25. Laurent M., Rodin, Warszawa 1991,
26. Torchała J., Niepokorny. Xawery Dunikowski, Orońsko 2011
27. Abakanowicz, praca zbiorowa, katalog wystawy, Orońsko b.d.,
28. Moc natury. Henry Moore w Polsce, praca zbiorowa, katalog wystawy, Orońsko 2018,
29. Beylin M., Ferwor. Życie Aliny Szapocznikow, Kraków – Warszawa 2015,
30. Alina Szapocznikow. 1926 – 1973, katalog wystawy, Warszawa 1998,
31. Jakubowska A., Portret wielokrotny dzieła Aliny Szapocznikow, Poznań 2008,
32. Dembowska J., Redzisz K. i inn. (red.), Konferencja tatrzańska. Wokół Zakopanego i sztuki Władysława Hasióra, Zakopane 2015.

Źródła internetowe [dostęp 26.08.2018]:

- a. <http://www.historiasztuki.com.pl/strony/005-00-01-HISTORIA-RZEZBY-PRE.html>
- b. <https://culture.pl/pl/wydarzenie/40-lecie-1-biennale-form-przestrzennych-w-elblagu>
- c. <https://artmuseum.pl/pl/filmoteka/praca/mula-stefan-biennale-form-przestrzennych-elblag-materialy>
- d. <https://artmuseum.pl/pl/archiwum/archiwum-eustachego-kossakowskiego/18?read=all>

- e. http://www.rzezbatoronsko.pl/index.php?aktualnosci,1225.moc_natury_henry_moore_w_polsce
- f. http://www.rzezbatoronsko.pl/index.php?kwartalnik_rzezby_oronsko,35#prettyPhoto

2) Wykaz lektur uzupełniających

- 33. Bird M., 100 idei, które zmieniły sztukę, Raszyn 2012,
- 34. Praca zbiorowa, 1001 idei, które zmieniły nasz sposób myślenia, Poznań 2014,
- 35. Praca zbiorowa, Historia sztuki świata, Warszawa 1998,
- 36. Porębski M., Piwocki K., Dzieje sztuki w zarysie, t. I-III, Warszawa 1976-1988,
- 37. Kostyrko T., Dziamski G., Zygorowicz J. (red.), Sztuka współczesna i jej filozoficzne komentarze, Poznań 2004,
- 38. Richardson T., Stangos N., Kierunki i tendencje sztuki współczesnej, Warszawa 1980,
- 39. Ferrari S., Sztuka XX wieku, Warszawa 2002,
- 40. Praca zbiorowa, Galeria sztuki polskiej XX wieku. Muzeum Narodowe w Krakowie. Przewodnik, Kraków 2011,
- 41. Hodge S., Przewodnik po sztuce współczesnej. Dlaczego pięćdziesiąt lat nie mógł tego zrobić, Warszawa 2014,
- 42. Praca zbiorowa, Historia sztuki. Rzeźba i architektura współczesna, Warszawa 2010,

AUTOR OPRACOWANIA